

Přišel sem si, milá, pro voničku
z rozmarýnu a na ní pentličku,
dáš-li ně ju lebo ne,
moje srdce upřimné?

Máš, synečku, máš voničku
přichystanú v okénečku,
fialu s rozmarýnem,
přepletenú hedbávem.

418. a)

Od Val. Meziříčí.

Cho-dí sy-nek po u - li - ci, tlu - če na dve - ři. Spíš-li

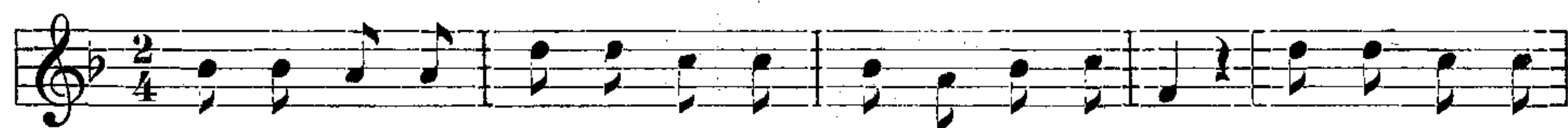
le - bo ču - ješ, le - bo ta - dy ne - no - cu - ješ. Pod', mi o - te -

vři.

418. b)

Z Hutiska.

Cho - dí sy - nek po u - li - ci, tlu - če na dve - ři, spíš - li, mi - lá,

či ču - ješ, či tu ko - ho no - cu - ješ, pod mně o - te - vřit.

Chodí synek po ulici,
tluče na dveři:
Spíš-li, milá, či čuješ,
či tu koho nocuješ,
pod mně otevři.

Nespím, a já dobře čuju,
pustit nemůžu.
Přijď, synečku rozmilý,
přijdi ke mně kdy jindy,
já ti otevřu.